

FIRE MUSIC FESTIVAL 2006

Els propers 4, 5 i 6 d'agost se celebrarà a la Ciutadella de Roses i a la Plaça Catalunya de la vila la segona edició del Fire Music Festival, un festival que reunirà més de 15 grups de l'escena musical nacional i internacional.

El cartell d'aquest any es caracteritza per combinar grups nacionals i internacionals d'estils ben diferents. Hi trobem des de tendències ètniques a influències més poperes, passant per formacions més intimistes o per grups on l'electro-experimental-psicodèlic pren el protagonisme absolut.

Des de Pentamusic, organitzador del Festival, es pretén donar projecció a grups joves i novells de l'escena nacional que necessiten l'embranchada i el suport de festivals com aquest per donar-se a conèixer i arribar al públic. També es dona suport a composicions de trajectòria internacional ja consolidades.

El divendres 4 d'agost, obriran el Festival **Burman Flash** –grup català de so rocker i lletres compromeses que ens deleitaran amb el seu disc *Desmemòria*. Després tocarà **Muchachito Bombo Infierno** –grup de trajectòria internacional que ha tingut un gran èxit amb el seu disc *Vamos que nos Vamos*-, després pujaran a l'escenari els **Macaco** –composició formada per músics de diversos països i que es pot definir com a “electromestissa”-, mentres que els **Bloc Quilombo** –formació d'arrels africanes i músiques tradicionals llatinoamericanes on la percussió té el protagonisme- amenitzaran l'espera entre grup i grup amb performances, percussions i pirotecnia a nivell del públic. El divendres s'obriran les portes de la Ciutadella a les 20h i a les 21h començarà el FIRE 06, el mateix que dissabte.

El dissabte 5 els **Sweater** seran els primers a tocar –grup de l'escena independent de Barcelona que presentarà en el Fire06 el seu primer LP i que ja van estar a l'edició de l'any passat-, **Mendetz** –banda Casio-Punk on no hi ha res pre-gravat ni programat-, **Antònia Font** –que tornen al pop més clàssic amb el seu darrer treball *Batiscafo Katiuskas*-, els **Hushpuppies** –grup de Perpinyà que va començar amb el moviment “garage” i que presentarà a Espanya el seu disc *The Trap*-, **Mercury Rev** –formació de Nova York que aconsegueix un so pop psicodèlic que ha anat evolucionant cap a músiques més conceptuals i sofisticades-, **Rinôçérôse** –grup francès que tocarà les cançons del seu quart disc *Schizophonia*- i **Piloosky** –que és el projecte musical personal del DJ i productor francès Cédric Marszewski (DJ Cédric), DJ oficial del co-lectiu D*I*R*T*Y Sound System que defineix el seu estil com a electro-experimental-psicodèlic. Els **Bloc Quilombo** amenitzaran també el dissabte l'espera entre els diferents grups.

Diumenge dia 6 i com a tancament del Fire06 diversos grups novells tocaran a la Plaça Catalunya de Roses a partir de les 19h i de forma gratuïta per tots aquells amants de la música més alternativa i poc comercial.

FIRE MUSIC FESTIVAL 2006

Les entrades es poden comprar a:
Totes les oficines de Caixa Catalunya per telèfon: 902 101 212

www.telentrada.com
www.mobydiskrecords.net

Girona	Moby Disk Records	Plaça del vi, 4
Barcelona	Revolver	Tallers, 13
Figueres	Discos Causa	Girona, 19
Figueres	Discos Quim	Plaça del Ajuntament, 7
Banyoles	Ateneu	Plaça Major, 40
Vic	Martulina Divina	San Antoni, 11
La Bisbal	Drac Music	Plaça Major, 17
Empuriabrava	Surf Shop	Faixas Clement, 86

Els preus del FIRE 06 són:

Divendres: 15 € preu únic
Dissabte: 20 € compra anticipada i 25 € a taquilla
Abonament: 25 € compra anticipada i 30 € a taquilla

A l'edició de l'any passat es va aplegar un gran nombre de públic durant els tres dies de concerts. El cap de cartell de la primera edició va ser Jamiroquai que va compartir escenari amb grups de primera fila com US3, The Race, Orishas, Fun Lovin' Criminals, The Dirty Club, Sweater, Psychoine, Plouen Catximbes, Asshole i La Suite Mosquito.

Els col·laboradors i patrocinadors gràcies als quals és possible dur a terme el FIRE 06 són:

Ajuntament de Roses
Diputació de Girona
Telentrada Caixa Catalunya
TV3
Europa FM
El Punt

LA CIUTADELLA

Roses és una vila d'essència mediterrània i de marcada tradició turística i marinera. Està situada en un entorn natural únic, al nord de la Costa Brava, a menys de 30 km de la frontera francesa, a 65 km de Girona i a 160 km de Barcelona.

Els seus orígens es remunten al segle VIII aC amb l'arribada dels rodís i la fundació de la ciutat grega de Rodes. Aquests fets històrics han esdevingut les senyes d'identitat d'una vila moderna, culturalment activa i generosa fruit de la convivència amb altres pobles i civilitzacions.

Declarada conjunt historicoartístic l'any 1961, la Ciutadella aplega vestigis de diferents èpoques i ocupacions. La fortificació militar, amb la monumental Porta del Mar, és un recinte de 131.480 m² d'estil renaixentista que va ser construït el 1543.

El seu interior és un important jaciment arqueològic on es troben les restes de la ciutat grega de Rhode, fundada l'any 776 aC pels rodís; el barri hel·lenístic, que va viure durant els segles IV i III aC els moments de màxima prosperitat de la ciutat; la vila romana, datada entre els segles II aC i VI dC; el monestir romànicollombard de Santa Maria, del segle XI i les troballes del segle XIX.

L'any 1961 la Ciutadella de Roses va ser declarada "Conjunt històric-artístic Nacional". Malgrat això, encara haurien de passar més de vint anys perquè l'Ajuntament pogués recuperar la titularitat del terrenys. Finalment, l'any 1986, el poble de Roses recuperà el seu patrimoni històric arqueològic.

A partir d'aquest moment es varen posar en marxa els plans d'excavacions arqueològiques i les primeres tasques de rehabilitació del recinte.

L'any 1991 es varen reobrir les portes de la Ciutadella de Roses i a partir d'aquell instant, rosincs i turistes van poder visitar el recinte, recuperat per la ciutadania que l'empra hores d'ara com epicentre cultural de la seva història.

En tan sols una dècada es va passar dels 15.000 visitants de l'any 1991 als 140.000 de l'any 2000. Cal afegir tots aquells espectadors que entren per viure en directe manifestacions festives o culturals que es fan dins el recinte, cada any amb més assiduïtat. Festivals de música, concerts, obres de teatre etc.

ANTÒNIA FONT

www.antoniafontoficial.com

Pau Debon: veu i piano de plàstic
 Jaume Manresa: piano, hammond, vox continental, minimoog, casiotone CT380, nord lead, organa i melòdica.
 Pere Debon: bateria, tambor, pandereta i xilòfon.
 Joan Roca: baix i contrabaix
 Joan Miquel Oliver: guitarres, xilofon, arranjaments de corda, coros programació i fotos TV

Discografia

Antònia Font	1999
A Rússia	2001
Alegria	2002
Taxi	2004
Batiscafo Katiuscas	2006

Aquesta banda originària de Mallorca té una llarga i sòlida carrera musical de gairabé 10 anys. Antònia Font s'ha consolidat com un dels grups més aclamats per la crítica especialitzada i compta amb un públic fidel que augmenta disc a disc i concert a concert

És un dels grups més interessants i d'avantguarda del panorama del pop actual i ho han aconseguit a base de constància, qualitat, maduresa i reflexió i amb una absoluta llibertat creativa.

Antònia Font, lluny de modes passatgeres, practica un pop atemporal, fresc, sense virtuosismes ni pretensions comercials, però amb una gran càrrega emocional, nostàlgica de vegades i surrealista d'altres.

El seu anterior disc TAXI va ser concebut com una Opus Magna multidisciplinar, simfònica i conceptual i van assolir el reconeixement del públic i la crítica d'arreu a més de ser elegit un dels millors discs editats del 2004.

El seu darrer treball és *Batiscafo Katiuscas* on deixen de banda altres tendències musicals (rumba, bossa nova, jazz etc.) com ens tenien acostumats en anteriors discs i tornen al pop més clàssic amb una marcada nostàlgia de la música dels 80, que recuperen i transformen sota les directrius del seu propi lleguatge musical.

El resultat és un disc de pop i només pop en majúscules.

BLOC QUILOMBO

www.blocquilombo.org

Ferran Tamarit:	Surdo greu
Maria Anselmet:	Surdo mig
Olga Bernardo:	Surdo mig
Laura Tamarit:	Surdo agut
Paula Radresa:	Surdo agut
Jordi Martín:	Surdo agut
Nirvana Jiménez:	Goliat i caixa xina
Eduard Bonet:	Goliat i caixa xina
Joan Frigola:	Goliat i esquella
Fran Arnau:	Goliat i esquella
David Izquierdo:	Caixa
Narcís Riu:	Caixa
Eduard Ortiz:	Paila rumbera.
Alex Carreres:	Repinique i shekere
Andreu Vila:	Repinique i shekere

Aquesta formació gironina ens presenta un espectacle influenciat per l'àmplia arrel africana i per músiques tradicionals llatinoamericanes. Samba, reggae, conga, rumba, candombe, funky són algunes de les seves principals fonts d'inspiració.

La banda comença la seva trajectòria l'any 1999 com a responsable de l'apartat musical de l'espectacle pirotècnic dels Diables de L'Onyar. El foc i la percussió en són els protagonistes. Després de tres anys d'experiència creen un nou projecte basat en la percussió i així surgeix Bloc Quilombo.

La formació consisteix en una barreja de batucada brasilera i comparsa cubana ja que integra els instruments de totes dues formacions: els surdos, la caixa, el repinique, la rumbera i el shekere.

L'espectacle ha estat presentat en gran nombre de concerts i festivals dins i fora de Catalunya amb una molt bona rebuda. Un repertori format per diferents estils musicals tocats únicament i exclusiva amb instruments de percussió.

Música no només per ser escoltada, sinó també vista.

BURMAN FLASH

www.burmanflash.net

Anna Pérez:	Veü
Joan Coll, Joanito:	Guitarra
Jordi Verdaguer:	Bateria
Albert Bancells, Berto:	Saxo alt
Ricart Hospital, Riki:	Trombó
Carles Salas, Xarli:	Baix
Xevi Vallès:	Teclat
Joan Ciurana, Perkuss:	Percussió

Discografia

Gira	2001
Brila	2004
Desmemòria	2006

Burman Flash neix a l'any 1997 a Cassà de Selva (Girona) de la mà d'Aureli Hernández i Lluís Brugué, antics components de la banda de metal local Punjabi. El nou projecte pren cos amb la incorporació de Jordi Verdaguer i Anna Pérez, una de les poques veus femenines en el panorama de bandes catalanes. En el nou grup s'incorpora en Xevi Vallés i li posen Burman Flash en honor als gelats que menjaven quan no tenien pressupost... El grup comença a caminar i incorporen a Joan Coll.

El primer punt d'inflexió arriba l'any 1999 amb la gravació una primera maqueta (Rubik) i la incorporació de Joan Ciurana. Amb el posterior gir musical cap a l'ska veuen la necessitat d'una secció de vents. Diversos músics han passat per aquesta secció fin arribar a l'actual formació l'Albert Balcells i el Ricart Hospital.

El seu estil musical ha anat evolucionant fins arribar al seu últim disc Desmemòria. Si el primer disc era un compendi de tota la trajectòria dels primers anys i el segon una barreja de diferents estils, aquest últim és un treball molt elaborat, més ric, amb un estil que ha passat de l'ska més evolucionat al rock més pur, tant pel so de les guitarres, com per les lletres compromeses. *Desmemòria* són 11 temes propis en català amb un vídeo inclòs. Han portat la seva música per tot l'estat espanyol, Alemanya i Suïssa i han compartit escenari amb gent com Betagarri, Frau Doctor, Dr Calypso, Amparanoia, Sober, Ja t'ho diré, Sopa de Cabra, Fundación Tony Manero, Els Pets, Elèctrica Dharma, i alguns més. Actualment a la formació ja no hi trobem en Pitu Brugué ni l'Aureli Hernández que van deixar el grup, però els Burman Flash, després del seu últim treball es defineixen com un grup de música que treballa de forma conscient amb els objectius molt clars, i no només una colla d'amics que es reuneixen de tant en tant.

MACACO

www.macaco.to

Daniel Carbonell:	Veü
Jules Bikoko:	Baix
Didac Fernández:	Bateria
Fernando Tejero:	Teclats
Daniel Baraldés:	Guitarra
Helios Peñalver:	DJ
Oscar Domínguez:	Percusió
Paul de Swardt:	MC

Discografia

El Mono en el Ojo del Tigre	(Edel Music S.A., 1999)
Rumbo Submarino	(Edel Music S.A., 2001)
Entre Raíces y Antenas	(Mundo Zurdo/EMI-ODEON S.A., 2004)
Ingravitto	(Mundo Zurdo/Capitol, 2006)

Influenciat per les característiques cosmopolites de la seva ciutat, Barcelona, el Dani Carbonell va decidir en el 1997 posar en marxa un projecte musical que conjugues diferents ritmes i estils. D'aquesta idea neix Macaco, un grup compostat per músics de diversos països: Brasil, Cuba, Veneçuela Camerún, Zimbawe i, per suposat, Espanya, aconseguint un so que es podria denominar "electromestís".

La diversitat, característica que mai perden de vista, no només està present en els instruments tradicionals de diverses nacionalitats (surdo brasiler per exemple) sinó en les influències que aporta cada component del grup: scratches de hip hop, cors emparentats amb el groove llatí, sons ambients, etc.

Ja amb el seu primer disc, editat a França, Itàlia, Bèlgica, Suïssa, Suècia, Holanda, Àustria i Argentina, Macaco va fer més de 200 concerts. El tercer és un disc doble, construït per un costat "de l'arrel a l'antena" i per l'altre "de l'antena a l'arrel". Aquest últim, concebut en un petit estudi domèstic, "El Murmullo" en el que l'electrònica es fa "a mà": gotes de pluja dictant des de la base rítmica, dones netejant peix al Camerún marcant el compàs, baixos, contrabaixos, guitarres, pianos, rimes i cants. La gira d'aquest disc doble els porta a tocar a Mèxic, Brasil, Dinamarca, Holanda, Bèlgica, Alemanya, Portugal, Itàlia, Japó i Taiwan.

El quart disc, *Ingravitto*, intercala textos en francès, anglès, portuguès, Itàlia i castellà, consolidant un cop més la diversitat que caracteritza el grup. Gravant a "El Murmullo", sota el seu propi segell discogràfic i masteritzat a Nova York va comptar amb la participació de Muchachito Bombo Infierno, el grup de percussió brasiler Naçao Zumbi, l'ex Planet Hemp B-Negào, el rapper italià Caparezza, Ms Maiko i la Mari de Chambao, en el que podria ser el disc més ballable de la seva discografia.

Mercury Rev

www.mercuryrev.net

Jonathan Donahue:	Veü i guitarra
Sean Mackowiak "Grasshopper":	Guitarra i clarinet
Jeff Mercel:	Bateria i piano
Dave Fridmann:	Baix

Discografia

Yerself Is Steam (Columbia, 1991)
Boces (Columbia, 1993)
See You on the Other Side (Work group, 1995)
Deserter's Songs (V2 Records, 1998)
All is Dream (V2 Records, 2001)
The Secret Migration (V2 Records, 2005)

Mercury Rev es va formar a Buffalo, estat de Nova York, a finals dels anys '80. A més de les veus, guitarres i baix que continuen fins avui, integraven el grup instruments com la flauta i el clarinet i es dedicaven en un principi a experimentar musicalitzant, per exemple, pel·lícules independents.

Paral·lelament, els seus integrants treballaven en diferents projectes, sempre relacionats amb la indústria del rock: el vocalista Jonathan Donahue treballava com a promotor de concerts i va tocar el 1990 amb els també nordamericans Flamings Lips, sota la producció del seu company de banda, Dave Fridmann.

Influenciats per grups com la *Velvet Underground*, els *Pixies*, *Pink Floyd*, *Dinosaur Jr.*, *Pere Ubu*, *Sonic Youth*, *Flaming Lips*, *The Vétales*, *Brian Wilson* o *Curt Boettcher*, aconseguen un so pop psicodèlic que ha anat evolucionant cap a músiques més conceptuals i sofisticades.

Van ser teloners de *My Bloody Valentine* i *Bob Dylan* i van versionar temes de nombrosos artistes com Neil Young ("*Motion pictures*", "*Philadelphia*"), Bob Dylan ("*He was a friend of mine*"), John Lennon ("*Isolation*") o Burt Bacharach/Hal David ("*Raindrops keep falling on my head*").

En el 1991 aconseguen gravar el seu primer àlbum "*Yerself is steam*" sense haver actuat pràcticament en directe i després d'haver cridat l'atenció d'un segell britànic. Es tracta d'un disc *neopsicodèlic* amb ínfules d'art-rock. Per aquesta època graven un dels seus temes més importants : "*Car wash hair*".

El cantant i guitarra dels inicis, David Baker, deixa el grup després d'haver gravat el segon disc de la banda, "*Boces*", però els seus companys continuen treballant i editant el seu tercer disc. Actualment són un quartet i "*The Secret Migration*" va ser el seu últim disc.

PILOOSKI (D*I*R*T*Y Sound System)

www.d-i-r-t-y.com

www.myspace.com/pilooski

D
S
(A

RINÔÇÉRÔSE

www.rinocerosse.com

Jean-Philippe Freu
Patrice Carrie

Discografia

Retrospective	(Stereophonic Elefant Dance Recordings, 1997)
Installation Sonore	(V2 MUSIC, 1999)
Music Kills Me	(V2 MUSIC, 2002)
Schizophrenia	(V2 MUSIC, 2005)
Anthologie	(V2 MUSIC, 2006)

Originaris de Montpeller i psicòlegs de professió, Jean-Philippe Freu i Patrice Carrie componen aquest duet francès que sorgeix a finals dels anys 80 a l'escena musical alternativa. Es declaren els primers rockers francesos en descobrir el House i a fusionar les guitarres rabioses del rock amb ritmes sintètics, electrònics.

El seu quart disc, *Schizofrenia*, va sortir a la venda el passat 5 de setembre i va comptar amb la participació d'artistes convidats com Mark Gardener (ex cantant de The Ride), Nuuti Kataja (Dead Combo), Bnaan (The Infadels), Dominique Keegan (The Glass), Jessie Chaton (Nancy) i David Lavaysse (I&Fused), entre d'altres.

La presentació del seu últim disc, l'*Schizophrenia Tour 2005-2006*, els va portar a tocar a França, Espanta, Portugal, Mèxic i Suïssa. A partir de finals de juny de 2006 tocaran a Bèlgica, Japó (el Fuji Rock Festival 2006) i Macedònia (hi actuaran també el Jeff Mills i New Order).

La seva cançó "Cubicle" de *Schizophrenia*, interpretada per Bnann d'Infadels va ser escollida el març de 2006 per ambientar el nou spot publicitari de la marca iPod Nano, emès als Estats Units, Anglaterra, Alemanya, França, Japó, Austràlia i Canadà.

SWEATER

www.sweatersite.com

Víctor:	Veü
Julius Rickenbaker:	Baix
Carlos Telecaster:	Guitarra i sintetitzador
Feli Les Paul:	Guitarra i veus
Víctor Tone:	Bateria i percussió

La banda formada el 2001 per quatre barcelonesos i un mallorquí s'ha convertit en una de les bandes més sorprenents de l'escena independent de Barcelona. Directes i carregats de contundència, eficàcia i autenticitat, Sweater aconsegueix transmetre la seva essència a l'escenari.

El 2005 va ser per Sweater un dels més importants en la seva carrera, la publicació i presentació del seu Ep "Universal Practice Room" considerat per la premsa especialitzada com un dels millors del 2005.

El setembre de 2006 es publicarà el seu primer LP que inclourà dos temes del seu Ep: From New York i Still the Sky. Amb aquest nou treball han volgut sotmetre a un tercer grau totes les seves composicions eliminant tot l'imprescindible i buscant l'arrel i caràcter propis. És el resultat de cinc anys de treball i d'una recerca que, lluny de ser definitiva, és només un nou pas amb el qual tornar a començar.

El FIRE 2006 serà un dels primers concerts on presentin el nou LP.

MUCHACHITO BOMBO INFIERNO

www.muchachitobomboinfierno.com

Muchachito:	Bombo, guitarres i veu
El Lere:	Contrabaix
Héctor Bellino:	Caixa, charles i plat
Josué "el ciclón" García:	Trompeta
El Tito Carlos:	Piano

Discografia

Vamos que nos vamos 2005

De Santa Coloma de Gramanet, Barcelona, El Muchachito, compositor i intèrpret, inicia la seva carrera al carrer, passant la gorra. Es va enriquir d'experiències de les seves trobades i viatges amb músics del carrer i gent de llocs tan diversos com París o Barcelona. Amb els seus "compadres" de barri formen "Trimelón de Naranjus," editant dos àlbums el 1997 i el 2000. En el 2001 la formació es dissol.

Des de llavors han passejat per petits locals de la perifèria i el centre de Barcelona un espectacle intimista on es barregen música i monòlegs. S'acompanya d'autòmats que reproduïxen sons amb els que crea ambient.

Després d'aquesta etapa rumba swing, Muchachito canvia la percussió dels seus peus per un sol bombo, mentre toca la guitarra i canta els seus temes que desenvolupa amb la nova banda. "El Lere" és el seu company inseparable des que es van conèixer, el mateix que amb "La Abuela", el seu contrabaix. Es retroba amb l'Héctor Bellino (ex trimelón) que entra de trompeta i acaba com a caixer (caixa, charles i plat). El "Tito Carlos", piano i "marcianitos", a qui coneix a una jam session i per últim Josué, el "Cicló García" amb la seva trompeta.

L'abril de 2004 es presenta la banda en el teatre Apolo de Barcelona. El concert va ser un èxit i van gravar el seu primer disc "Vamos Que Nos Vamos" amb la producció de Marc Parrot, Tomás Arroyos i el Muchachito.

Durant el 2005, Muchachito Bombo Infierno ha fet més de 80 concerts a festivals nacionals i internacionals i han estat considerats per la premsa especialitzada com "el millor directe", "artista revelació 2005", 5è disc de l'any a Espanya i 32è disc de l'any al World Music Charts Europe.

Un començament fantàstic pel 2006.

HUSHPUPIES

www.hushpuppiestheband.com

Olivier Jourdan: Cantant
Will Jourdan: Teclat
Guillaume Leguen: Baix
Cyrille Sudraud: Guitarra
Franck Pompidor: Bateria

Discografia

The Trap (Diamondtraxx, 2005)

La història d'aquesta banda francesa va començar amb els Likyds, grup de Perpinyà, ciutat que era per aquella època la meca del so dels setenta i de la cultura Mod a França. El grup evoluciona dins el moviment que veurà nèixer multitud de formacions "garage" que marcaran per sempre el paisatge musical underground francès.

En el 2000, els germans Olivier i el Hill (veu i teclat), el Cyrile (guitarra) i el Frank (bateria) s'instal·len a París i fan la trobada determinant en Guillaume (baix). L'alquímia es torna més personal i comencen a allunyar-se del so garage tot i que en conserven l'energia. Aquest perfecte combinat de cinc músics desenvolupa un so més propi, subtil barreja de rock brut i de melodies.

Les seves actuacions (Berlín, Londres, París) atrauen cada cop a més públic, poc acostumat a aquest tipus de desgast físic sobre l'escenari. Firmen un contracte de gravació amb Diamondtraxx, la premsa musical es fixa en ells i el festival Transmusicals els contracta per a la seva edició 2004. En uns mesos els Hushpuppies han aixecat el vol.

El seu primer àlbum, "The Trap", gravat i mesclat en 20 dies l'estiu de 2005 a l'estudi BlackBox (Angers-França) amb Meter Deimel (Deu, The Kills, Sloy...) s'ha apropiat el màxim possible al so en directe dels Hushpuppies.

Melodies vocals, riffs rocks i teclat psicodèlic per a l'àlbum potent i sensible d'una banda revelació de la nova escena rock francesa el 2005.

The Trap surt a Espanya el juny de 2006.

MENDETZ

www.mendetz.com

Jan Marti:	Veü i Casios
Stefano Macarrone:	Veü, Guitarra i Sintetitzador
Uri Francicsco:	Baix
Pablo Filomeno:	Bateria

Medetz és un grup de Barcelona format el 2003. Incorporen elements electrònics antics i de baix cost, com sintetitzadors Casio de sèries velles i un vell teclat Yamaha. El grup es dirigeix cap a un nou estil de rock, ballable, molt rítmic, influenciat per alguns grups del moment (The Faint, Moving Units, Franz Ferdinand) i altres de la dècada dels '80 (New Order, Human League). És el que ells s'atreveixen a anomenar el Casio-Punk. Aquí res és programat ni pregravat.

Els agrada parlar del sexe del futur en les seves lletres, dignificar actors oblidats dels '80 i mencionar la falta d'identitat de les no-persones del s.XXI sumergits en allò gris, en la moda, en la falsa comunicació. Mendetz diposita la seva esperança en els robots antics, en els Casios sincers, per mantenir el llegat dels sentiments i de l'humà.

Han tocat en les sales més importants de Barcelona (Razzmatazz, Apolo, Sidecar...), en diversos festivals (RASA, Let's Festival, FEA, Otros Mundos Pop, Telecogresca i pròximament al Fire Music Festival i al Summercase...), tant en la seva ciutat com en diferents llocs de la resta d'Espanya (Madrid, València, Saragossa, Lleó, Bilbao, Eivissa...).

La seva maqueta gravada en un multipistes domèstic va ser elegida com la millor del 2005 per la revista Mondosonoro i va quedar 3^a en el concurs Proyectodemo del FIB i és finalista del Bilborock d'aquest any.

És imminent el seu fitxatge amb una important discogràfica espanyola, Sinnamon.

